

Af denne Grund er det, at vi have foreslaaet som første Vædringsforslag, at sidste Stykke af § 2 udgaar. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaar, er det stillet, fordi vi have ment, det vilde være rigtigst, at den stedlige Dyrlæge, saasnart der udbryder en eller anden ondartet Sygdom, og han kommer dertil og ikke er fuldt sikker i sin Sag, da hurtigst mulig telegrafisk bør underrette Indvædringsministeriet om det, for at der kan sendes Veterinærhjælp til Stedet, og at Antetsohmhelst maa offentliggøres angaaende saadanne smitsomme Sygdomme, før det er konstateret, at der virkelig er en saadan tilsted. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 6 angaar, er det som en Væmpelse for Kreatureierne, vi foreslaa tilføjet, at man saavidt muligt og under fornøden Kontrol giver Cierens funde Husdyr Udgang til hans egne Forder; det er ikke Meningen derfor, at der skal være fuld Frihed, men kun saavidt muligt, idet disse Afspærringsforhold i mange Tilfælde kunne være meget generende. Vi have set Exempler paa, at Folk ere bleve affaarne fra at kunne drive og benytte deres Marker, selv med de funde Husdyr, de havde tilbage. Til § 7 er der stillet Vædringsforslaget under Nr. 4 angaaende den Betaling, som vedkommende Cier selv skulde tilsvare, idet vi have ment, at det kunde henføres til § 16, saaledes at det, der er foreslaaet angaaende den Udpantningsforretning, som der var omtalt, var overflødig og godt kunde bortfalde. Efter Vædringsforslaget Nr. 5 kan Cieren, saafremt det trækker i Langdrag med denne Afspærring, uden at den virkelige Sygdom er tilstede, og han mener at blive forurettet derved, om ikke faae den ophævet, dog i det Mindste blive tilladt at ægte Antets Afgjørelse saaledes, at alle foreliggende Oplysninger kunne komme tilstede, saaledes at Amtmanden kan resolve, om Afspærringen maa ophøre. Vædringsforslaget under Nr. 6 gaar i noget lignende Retning, idet Cieren i de Tilfælde, hvor en Hestebesætning er mistænkt for Snive og bliver affærret, kan forlange, at „der inden 4 Uger skal tages Bestemmelser enten angaaende Afspærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse“. Det findes ikke i den gamle Lov, men derimod har jeg set det i den Instrux for Dyrlæger, som blev udgivet, efter at den nugældende Lov var udkommen, og jeg tror nok, at det er fastsat til 8 Uger. Udvalget mener, at det kunde sættes til 4 Uger, og det vilde ikke have saa lidt Betydning for vedkommende Ciere, om de ere istand til at kunne faae slaaet ned og konstateret, om Sygdommen er tilstede eller ei.

I Særdeleshed kan det have Betydning, naar det angaar mindre værdifulde Heste som Arbeidsheste eller gamle Heste; der angaar det jo ikke saa store Værdier, og Afspærringen kunde altsaa i mange Tilfælde blive meget Mere end selve Dyrets Værdi. Vædringsforslaget Nr. 7 angaar den Erstatning, som vedkommende Kreatureiere kunne fordrø i Tilfælde af, at der sker Nedslagning. Der have vi tilbøds fulgt den Anvisning, som var givet i Kommissionsbetænkningen, afgivet af den Kommission, der var nedsat, som jeg antager, for Udarbejdelsen af Forslaget. Den er underskrevet af Wagge, Bang, Bruun-Petersen, Gautier og Damier. Vi have Tillid til, at disse Mænd have Forstand paa det, de have omhandlet, og det ses af Bilag 6, hvad de der sige om det Forhold, idet de mene, at det er af saa stor Vigtighed for at fremme Anmeldelsespligten, at det saa kan stilles i Udfigt, at Cieren kunne faae en noget større Erstatning, og de have da foreslaaet de 4 Femtedele. Udvalgets Flertal er gaaet ind derpaa og mener ogsaa, at det kunde være det Rigtige. Det er jo nemlig ikke saaledes at forstaa, at vedkommende Cier i nogle Tilfælde kan tilvende sig en Fordel. Selv om Dyrene ere syge og blive tagere til den Værdi, som de vilde have i sund Tilstand, følger der saadan en Masse Ulemper med Hensyn til Afspærringen, at vi mene, at selv om Cieren faaar 4 Femtedele af Værdien, vil han dog komme til at lide store Tab, og kunde det bidrage til at fremme Anmeldelsespligten saaledes, at de veterinære Myndigheder kunde faae Sygdommen under Behandling paa første Stadium, var der jo ogsaa mere Udfigt til, at Sygdommen kunde indskrænkes til det mindst Mulige. Vædringsforslaget Nr. 8 gaar ud paa at klargjøre det noget, om Cieren selv ved sit Forhold har givet Anledning til det. Der have vi troet det rigtigere at foreslaa, at det blev bestemt, at „Cieren selv ved sit Forhold“ udgaar, og i Stedet for sættes der: at „Cieren forsætlig eller ved grov Uagtsomhed“. Vi havde nemlig tænkt os det saaledes, at der kan indtræffe mange Tilfælde, hvor der kan ske Noget af Uvidenhed; men naar der derimod staar „forsætlig eller ved grov Uagtsomhed“, da mene vi, at naar Cieren paa den Maade gjør det med Villie eller forsøger paa at bryde Afspærringen og dermed foraarsage, at Sygdommen kan udbredes noget mere, er der ingen Grund til at have nogen Medhyn med ham; men det er det, vi ville hindre, at der saadan af Uvidenhed skulde fremstaa saa flemlige Kalamiteter for Cieren, som dette kunde have til Følge, f. Ex. at miste Erstatningsret eller